

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 74/04

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. marca 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. J. N., bytom B., zastúpeného advokátom JUDr. L. S., B., vo veci porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Co 146/02 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. J. N. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. januára 2004 doručená sťažnosť Ing. J. N., bytom B. (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorej namietol porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Co 146/02. Uviedol, že krajský súd bol nečinný do 15. októbra 2002, keď bolo nariadené pojednávanie, na ktorom došlo k zrušeniu prvostupňového rozsudku.

Okrem vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy požadoval primerané finančné zadosťučinenie vo výške 520 000 Sk a úhradu trov konania.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú s'ťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti s'ťažovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každej s'ťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia s'ťažnosti vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, s'ťažnosti, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné s'ťažnosti alebo s'ťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj s'ťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Zákonným predpokladom na prijatie s'ťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Pri opatrení alebo inom zásahu, ktorým sú aj zbytočné priet'ahy v konaní pred všeobecnými súdmi, sa lehota počíta odo dňa, keď sa s'ťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Podanie s'ťažnosti po uplynutí tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie s'ťažnosti ako oneskorene podanej (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný s'ťažnosťou (§ 49 a nasl. zákona o ústavnom súde). Ústavný súd je viazaný aj tvrdením s'ťažovateľa, podľa ktorého nečinnosť krajského súdu vo veci sp. zn. 15 Co 146/02 skončila 15. októbra 2002.

Sťažovateľ uviedol, že nečinnosť krajského súdu vo veci sp. zn. 15 Co 146/02 trvala do 15. októbra 2002, keď došlo k vydaniu uznesenia zrušujúceho prvostupňový rozsudok. Z uvedeného vyplýva, že podľa obsahu sťažnosti, ktorou je ústavný súd viazaný, prestal iný zásah (zbytočné prieskumy) v čase, od ktorého uplynuli viac ako dva mesiace do doručenia sťažnosti ústavnému súdu.

Ústavný súd preto po predbežnom prerokovaní sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako oneskorene podanú.

Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá a rozhodnutie o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia je podmienené vyslovením porušenia práva alebo slobody sťažovateľa (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd sa touto časťou sťažnosti, ktorou sa sťažovateľ domáhal jeho priznania, nezaoberal.